

KALAKUTA REPUBLIK

Op zaterdag 18 februari staat er een bijzondere danscreatie op het programma bij De Grote Post. De Belgisch/Burkinese choreograaf Serge Aimé Coulibaly (GLOED) keerde terug naar Ouagadougou (Burkina Faso) om daar met zijn gezelschap Faso Danse Théâtre de voorstelling *Kalakuta Republik* af te werken en in première te laten gaan. Sara Vanderieck en Sam Serruys gingen mee. Sara verzorgde de dramaturgie en Sam coördineerde de techniek. Dat het heel wat voeten in de aarde had, is het minste wat je erover kunt zeggen. Sara hield een logboek bij voor het thuisfront.

KALAKUTA REPUBLIK

Serge Aimé Coulibaly & Faso Danse Théâtre

ZA 18.02.2017 om 19.00 uur

CC DE GROTE POST

www.degrotepost.be

KALAKUTA REPUBLIC

■ LOGBOEK

ZA 19.11

Na een lange dag met zoals gewoonlijk wat hindernissen onderweg, zijn we goed aangekomen in Ouagadougou. Bij aankomst blijkt dat we wel in een goede woning kunnen logeren, maar dat een van de drie bedden niet bruikbaar is. De paar uren van de nacht die nog resten, slaapt Sam op de zetel.

ZO 20.11

Serge Aimé en Sigué komen pas vanavond laat aan dus is vandaag een 'day off'. Aangezien het een echte zondag is, verplaatsten we ons samen naar het overdekt terras aan de overkant voor een aperitiefje (bier, Cola of Fanta, dat zijn hier de opties). Lucie, de vriendin van danser Ado trakteert ons op een heerlijke *poulet au four* als welkomstlunch. Hermann, de broer van Serge Aimé en ook lichttechniker van de voorstelling, neemt ons na een deugddoende siësta mee naar de *cour* waar we deze keer zullen spelen. Het podium en de

tribune staan er al. Verder is er nog niets: geen technisch klank- of lichtmateriaal, geen balletvloer: "ça peut arriver demain." Via de mensen van het CDC (Centre de Développement Chorégraphique) die het festival hosten, komen we te weten dat 'onze' scène ook gebruikt zal worden door Irene Tassebedo voor haar voorstelling en dat ze daar ook wil repeteren. Dat bepaald niet veel goeds als ik de frons op Hermanns voorhoofd zie. Voor het diner neemt Hermann ons mee naar de 'Stade du 4 août' voor een karper op de grill met *atieke* (semoule van maniok), *aloko* (gefrituurde bananen) en frietjes. Heerlijk!

MA 21.11

We gaan aan de slag. Serge Aimé vervoegt me bij de ochtendkoffie voor een gesprek over de laatste doorloop. We bekijken waar nog winst te halen valt in de montage van deel twee. Er is veel en goed materiaal, maar het loopt allemaal wat slordig door elkaar. We

definiëren wat moet gebeuren zodat we 's avonds aan de slag kunnen. Na de lunch houden we een siësta en tegen 17.00 uur begeven we ons naar onze *cour* aan het CDC. 'Mauvaise surprise': sinds gisteren is er nog niks vooruit gegaan en dus kunnen we niet repeteren op onze plateau (geen balletvloer, geen elektriciteit, geen klank en geen licht). Na een paar uur wachten, kunnen we om 21.30 uur binnen in de zaal repeteren.

DI 22.11

Op basis van de repetitie van gisteren kunnen we verder werken aan de muziek. Yvan doet voorstellen, Serge Aimé, Sam en ik geven feedback en tegen de lunch hebben we de richting uitgezet voor de muziek voor het tweede deel. 's Avonds kunnen we op onze *cour* (yes!) een eerste keer repeteren en live scènes aan Yvan tonen. Het is allemaal nog rommelig, maar de richting die we kozen, wordt bevestigd. Yvan heeft wilde ideeën over de

WE ZIJN ER KLAAR VOOR
EN DAN 'MAUVAISE SURPRISE'
COUPURE D'ÉLECTRICITÉ
IN EEN GROOT STUK
VAN OUAGADOUGOU

techniek mee op scène zetten. Dat moeten we de komende dagen uit zijn hoofd praten.

WO 23.11

Voor de repetitie zijn er intussen twee lampen en een luidspreker bijgekomen. 'Step by step'. We weten dat het vanaf morgen moeilijk repeteren wordt dus we zetten alles op alles voor een stevige doorloop. Yvan heeft de 'cues' nog niet onder de knie, dus de muziek haalt alle tempo uit deel twee omdat de dansers voortdurend op hem moeten wachten. Na de doorloop is iedereen ongelukkig en bezorgd: halen we die première van maandag wel? Ik heb er vertrouwen in, de keuzes die we maakten lijken me de juiste en dat tempoprobleem komt wel in orde.

Vannacht komt videaste Eve aan. Sigué blijft wakker om haar op te pikken. Ik ben van plan om haar ook vrolijk en blij te ontvangen maar val als een blok in slaap.

DO 24.11

Blij weerzien aan de ochtendkoffie met Eve. Spannend: niemand weet waar en hoe we vanavond zullen kunnen repeteren. Irene kan niet zeggen wanneer en of ze het plateau kan vrijmaken. We spreken af om 22.00 uur in het CDC en zullen daar bekijken hoe en wat. Ik plan een stevige siësta in de namiddag maar geraak niet goed in slaap. Verdorie, dat wordt een lange nacht. Bij aankomst in het CDC blijkt Irene nog volop in repetitie én merken we dat ze niet alleen repeteert op onze scène maar dat er ook een hele opstelling gemaakt is voor haar orkest van een twintigtal muzikanten. We beseffen allemaal: hier repeteren we de komende dagen niet. Na wat onderhandelen, kunnen we binnen repeteren. Tegen 22.30 uur beginnen we met de opstelling en ondanks de vermoeidheid persen we er twee doorlopen uit. Ik bewonder Ida en Nawelle, zij dansen zowel in onze voorstelling als in die van Irene en zijn dus al van 16.30 uur bezig. Serge Aimé slaagt erin

om ons allemaal bij de les te houden en zet stevige stappen vooruit in de repetitie. Hoe moeilijker de omstandigheden, hoe straffer de man! Als we om 3.00 uur 's nachts thuiskomen, ben ik knorrig van vermoeidheid maar wel blij met de vooruitgang.

VR 25.11

Vandaag opgestaan met wat spierpijn. Gelukkig heb ik diep geslapen. 's Ochtens evalueren we de video en maken we ons klaar voor het plan van de dag: eten en zwemmen in het RAN-hotel. Wat een luxe! Om 22.00 uur gaan we weer aan de slag.

ZA 26.11

De moeilijkste dag uit de hele creatie. Aangezien de voorstelling van Irene Tassebedo vandaag om 18 uur speelt en twee van onze drie danseressen ook in die voorstelling zitten, kunnen we niet werken. Frustrerend voor iedereen die graag vooruit wil. Het wordt dus een dagje

KALAKUTA REPUBLIC

■ LOGBOEK

'hangen', eten, wat prutsen op de computer...

We zouden nog technisch ombouwen na haar voorstelling zodat we zondagochtend voor het te warm wordt, kunnen doorlopen. Maar haar voorstelling begint veel te laat én duurt veel langer dan voorzien. Als wij na afloop willen beginnen ombouwen, blijkt dat de lokale technici niet gebriefd zijn en niet van plan zijn om laat door te werken. Hermann en Jean Paul (technisch verantwoordelijke van het CDC) kijken eindeloos naar elkaar als blijkt dat wij echt niet content zijn. Sam slaagt erin om met de klanktechnici de volgende ochtend om 8.00 uur af te spreken. Eve ontdekt dat de derde videoprojector die ons nu al dagen beloofd wordt, nog steeds niet te vinden is en heeft het stilaan gehad. We stellen aan Serge Aimé voor om de voorstelling aan te passen aan twee videoprojectoren maar dat schiet in het verkeerde keelgat. Er ontstaat een zware discussie waarin de beschuldigingen heen en weer vliegen. Iedereen is moe en voelt de enorme druk om van die première iets goed te maken. Dat brengt niet het beste in de mens naar boven. Na een hevige en onaangename explosie bedaren de gemoederen en maken we concrete afspraken om van de zondag een goede werkdag te maken.

ZO 27.11

Na een voor de meesten onder ons slapeloze of in ieder geval onrustige nacht vertrekken we om 7.30 uur richting cour. Goed nieuws bij aankomst: de mannen van de klankfirma zijn er. Sam vliegt er meteen in om het materiaal op te stellen. Serge belt rond om aan de projector van Irene te

kunnen geraken. Tot onze verbazing is ze genereus en mogen we hem gebruiken.

Ondertussen doet Serge Aimé met de dansers in de brandende ochtendzon een volledige *spacing* van de voorstelling. Niemand klaagt, er wordt stevig doorgewerkt. Deze groep is echt ongelooflijk!

Na de siësta een vervelende vaststelling: 'coupure d'eau'.

Geen douche dus.

Om 17.00 uur zijn we opnieuw ter plekke. Er zijn nog een aantal technische mankementen maar we boeken vooruitgang. Om 22.00 uur volgt een volledige doorloop. Goed nieuws: de choreografie en de montage zitten echt goed in elkaar. De video wordt niet geprojecteerd vanuit de ideale hoek wegens te korte kabels. Maar we komen al een heel eind en het ziet er in de mate van het mogelijke goed uit en de klank houdt stand. Yes! Zorgwekkender is het licht en de muziek. Maar al bij al gaan we naar huis met het gevoel dat we als we morgen nog even goed doorwerken, de voorstelling er zal staan.

MA 28.11 – PREMIEREDAG

Het is zo ver. Afspraak om 18.00 uur. op de cour. We zijn er bijna klaar voor. ... En dan om iets voor 19.00 uur, 'mauvaise surprise': coupure d'électricité in een groot stuk van Ouagadougou. Niks aan te doen: we moeten wachten. Iets meer dan twee uur later is er opnieuw elektriciteit. Oef! Tegen 22.15 uur begint de tribune zich te vullen en... hm 'mauvaise nouvelle': de klank die het daarnet nog goed deed, heeft nu een enorme 'buzz'. Sam en de lokale klankmannen zoeken zich te pletter naar de oorzaak. Een half uur later kunnen we er einde-

lijk aan beginnen: de fameuze première van Kalakuta Republik voor een bomvolle tribune. Tijdens de voorstelling loopt alles miraculeus op wietjes. Het licht is pakken beter dan gisteren, de video en de klank doen wat ze moeten doen en de dansers zijn ondanks de zware werkweek in topvorm. Enkel Yvan mist opnieuw enkele 'cues' maar dat merken natuurlijk vooral wij zelf. Na afloop volgt een warme, enthousiaste, staande ovatie: we hebben het gehaald! Na het opruimen horen we dat er zeer veel interesse is van de andere aanwezige programmatoren. Ook de andere artiesten die in het festival staan reageren enthousiast. Het is een stevige rit geweest maar we hebben de hele onderneming tot een goed einde gebracht.

DI 29.11 & WO 30.11

Vandaag en morgen lummelen we nog wat rond. Deze middag waren we uitgenodigd op een decadent chique lunch in een hotel in Ouaga2000, vanavond gaan we enkele voorstellingen meepikken van het festival. Morgennacht vliegen Sam en ik terug richting Belgenland. Moe maar voldaan! We kijken al uit naar een Stof- en DEETloze dag, een goede douche en een gerecht met veel groentjes. De temperatuur zal weer even schrikken zijn.

Sara Vanderieck

Sara Vanderieck over de creatie
in Burkina Faso

ZA 18.02.2017 om 16.00 uur
CC DE GROTE POST (zaal Dactylo)
(gratis, reserveren is aanbevolen)